

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/736/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5312210033
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Potocký
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5312210033.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Potockého a členov senátu JUDr. Táne Rapčanovej a Mgr. Zuzany Hartelovej, v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova č. 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpený Advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova č. 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti odporcovi: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR, so sídlom Župné námestie č. 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, v konaní o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 5C/215/2012-126 zo dňa 08. decembra 2014, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom návrh zamietol (I. výrok), návrh navrhovateľa na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti pre porušenie práva navrhovateľa na zákonného sudcu a na nestranný súd zamietol (výrok II.), návrh navrhovateľa na prerušenie konania do rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie o položených prejudiciálnych otázkach v konaní vedenom na Okresnom súde v Prešove pod sp. zn. 7C/6/2010 zamietol (výrok III.) a odporcovi náhradu trov konania nepriznal (IV. výrok).

V odôvodnení rozsudku uviedol, že pôvodným rozsudkom zamietol návrh navrhovateľa a odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Voči tomuto rozhodnutiu podal odvolanie navrhovateľ, pričom po preskúmaní rozsudku ho odvolací súd zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, nakoľko exekučný spis 4Er/222/2009 nebol pripojený k spisovému materiálu a odvolací súd tak nemohol preskúmať správnosť skutkových a právnych záverov okresného súdu uvedených v písomnom vyhotovení napadnutého rozsudku.

Ďalej súd konštatoval, že navrhovateľ podaným návrhom domáhal voči odporcovi náhrady majetkovej škody vo výške 125 eur a nemajetkovej ujmy vo výške 660 eur, ktorá podľa tvrdenia navrhovateľa vznikla nesprávnym úradným postupom súdu, ktorý spočíval v prieťahoch v konaní (poverenie nebolo vydané v zákonnej lehote 15 dní, s omeškaním viac ako 13 mesiacov). Odporca navrhol návrh zamietnuť ako nedôvodný a zároveň vzniesol námietku premlčania, keďže k tvrdenému nesprávnemu úradnému postupu došlo pred marcom 2009 a ku dňu podania žaloby 27.09.2012 uplynula 3-ročná premlčacia lehota.

Z pripojeného exekučného spisu sp. zn. 4Er/222/2009 mal súd preukázané, že exekučný titul - rozhodcovský rozsudok bol vydaný dňa 10.12.2009, právoplatný dňa 24.04.2009. Návrh na vydanie poverenia bol podaný dňa 25.05.2009 (správne dňa 08.06.2009 - pozn. odvolacieho súdu), súd rozhodol dňa 18.02.2010 (správne bolo poverenie vydané dňa 30.06.2009, súd. ex. doručené dňa 07.07.2010 - pozn. odvolacieho súdu). Okresný súd v ďalšej časti odôvodnenia citujúc viaceré ustanovenia zák.

č. 514/2003 Z. z. uviedol, že keďže z uvedeného skutkového stavu vyplýva, že žiadosť o vydanie poverenia je zo dňa 08.06.2009 a súd rozhodol dňa 30.06.2009. V danom prípade bol exekučným titulom rozhodcovský rozsudok. Súd uviedol, že možno na tento prípad analogicky aplikovať novelu Exekučného poriadku § 44 ods. 2 účinnú od 01.06.2010, lebo lehota na vydanie poverenia pre súdneho exekútora v prípade, ak je exekučným titulom rozhodcovský rozsudok je neprimerane krátka, aby súd objektívne mohol posúdiť zákonnosť exekúcie. V odôvodnení ďalej uviedol podrobné dôvody vo vzťahu ku skutočnosti, že navrhovateľ nepreukázal vznik majetkovej škody a ani nepreukázal vznik podmienok na náhradu nemajetkovej ujmy.

S ohľadom na podaný návrh navrhovateľa na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti súd uviedol, že ho zamietol, nakoľko neboli dôvody na prerušenie podľa § 109 ods. 1 písm. b/ a § 109 ods. 2 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“). V podrobnostiach uviedol, že v prejednávanej veci nešlo o prípad, že by rozhodnutie záviselo od otázky, ktorú by nebol v tomto konaní oprávnený riešiť. Navyiac o skutočnosti, či konajúci sudca je alebo nie je vylúčený z rozhodovania a prejednávania veci, bolo zákonným spôsobom rozhodnuté nadriadeným súdom. Nadriadený súd nerozhodoval o vylúčení sudcov na základe námietky zaujatosti navrhovateľa, ale na základe toho, že sudcovia Okresného súdu Čadca z vlastnej iniciatívy predložili vec predsedovi okresného súdu a ten následne vec predložil nadriadenému súdu.

Ohľadom návrhu doručeného dňa 08. 12. 2014 na prerušenie konania z dôvodu prebiehajúceho konania pred Okresným súdom Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010 o náhradu škody pre porušenie práva Európskej únie súd uviedol, že v prvom rade navrhovateľ nijak nepreukázala, že Súdnemu dvoru Európskej únie boli predložené na zodpovedanie prejudiciálne otázky formulované v predmetnom návrhu na prerušenie konania a ani neuviedol spisovú značku pod akou je predmetné konanie vedené na Súdnom dvore Európskej únie. Zároveň súd mal za to, že prípadné rozhodnutie Súdného dvora Európskej únie nemôže mať význam pre rozhodnutie súdu v tejto veci. Zodpovedanie prejudiciálnych otázok nemá význam pre rozhodnutie v tejto veci, s týmto konaním nesúvisí, nakoľko predmetom tohto konania je nárok navrhovateľa na náhradu škody voči odporcovi spôsobenej nesprávnym úradným postupom.

V závere odôvodnenia súd uviedol, že zamietol návrh navrhovateľa na odročenie pojednávania. Predvolanie na pojednávanie navrhovateľ prevzal dňa 18.11.2014. Procesný návrh na odročenie pojednávania podal elektronicky až dňa 05.12.2014 a pojednávanie bolo vytýčené na deň 08.12.2014. Súd nepovažoval tvrdený dôvod za závažný a preto súd konal a rozhodol v neprítomnosti navrhovateľa a jeho právneho zástupcu.

Vzhľadom na uvedené, navrhovateľ teda nepreukázal splnenie ani jednej podmienky zodpovednosti za škodu podľa zák. č. 514/2003 Z. z., a preto jeho návrh v celom rozsahu zamietol.

O náhrade trov konania rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 v spojení s § 151 ods. 1 O. s. p.

Proti rozsudku podal odvolanie navrhovateľ, ktorý ho navrhol zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie.

Podstata jeho odvolacích námietok spočívala v tvrdení, že a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p. - účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom (§ 205 ods. 2 písm. a/, v spojení § 221 ods. 1 písm. f/), b/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p. - rozhodoval vylúčený sudca (§ 205 ods. 2 písm. a/ v spojení § 221 ods. 1 písm. g/), c/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p. - súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav (§ 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 221 ods. 1 písm. h/), d/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné pre zistenie rozhodujúcich skutočností, e/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, f/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), g/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

K dôvodom odvolania bližšie uviedol, že pokiaľ z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že súd prejednal vec v neprítomnosti navrhovateľa a jeho právneho zástupcu postupujúc podľa § 101 ods. 2 O. s. p. poukázal na to, že podal súdu návrh na zrušenie pojednávania a uviedol dôležité dôvody a predložil súdu listiny spájané s označenými dôvodmi. Navrhovateľ uskutočnil podanie obsiahnuté v texte návrhu, ktorým upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená systémom súdneho manažmentu na prejednanie a rozhodnutie je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd nevzhladol v označených skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu, nič nemení na tom, že v očiach navrhovateľa a objektívne v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. Je tomu tak aj preto (okrem dôvodov označených v návrhu), že rozhodnutie krajského súdu je v rozpore s ustálenou rozhodovacou praxou iných krajských súdov v skutkovo a právne

totožných veciach. Súd sa podľa navrhovateľa nedostatočne oboznámil s podmienkami, za ktorých je možné viesť konanie, keď ignoroval jeho žiadosť o zrušenie (odročenie) nariadeného pojednávania z dôležitého dôvodu. Súd vychádzajúc z mylného skutkového stavu bez oboznámenia sa s obsahom predloženej ústavnej sťažnosti, nesprávne aplikoval ust. § 101 ods. 2 O. s. p. a viedol pojednávanie, na ktorom za neprítomnosti navrhovateľa meritórne rozhodol. Ďalej tvrdil, že nebol oboznámený s obsahom dôkazov a prednesov, nemal možnosť sa k týmto vyjadriť a sám nemal možnosť navrhnúť dôkazy na podporu svojich tvrdení. Dodal, že súd vykonal dokazovanie listinami, ktorých pôvod nie je z odôvodnenia rozhodnutia poznateľný a nie je zřejmé, či išlo o listiny založené v exekučnom spise. Ďalej navrhovateľ uviedol, že hodlal v konaní pred súdom prostredníctvom vykonaného pojednávania predložiť dôkazy o výške majetkovej škody a to aj prostredníctvom znaleckého posudku, ktorého vyhotovenie zabezpečil, no súd však dokazovanie neprípustne skrátil len na dôkazy vykonané ex offo, navrhovateľa nepoučil podľa ust. § 120 ods. 4 O. s. p. a neoznámil mu, že hodlal vyhlásiť rozsudok vo veci samej. Vzhľadom na uvedené žiadal, aby krajský súd zrušil rozsudok okresného súdu a vrátil vec tomuto súdu na opätovné prejednanie.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.) po zistení, že odvolanie bolo podané včas a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom, podľa § 212 ods. 1 O. s. p. preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní a po preskúmaní ho bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 za použitia § 156 ods. 3 O. s. p.), podľa § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správny potvrdil z nasledovných dôvodov:

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že okresný súd v prejednávaní veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel ku správnym skutkovým zisteniam a prejednanú vec aj správne právne posúdil. Nakoľko i odôvodnenie písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku je vyčerpávajúce a zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 157 ods. 2 O. s. p., odvolací súd podľa § 219 ods. 2 O. s. p. konštatuje správnosť týchto dôvodov a v podstatných bodoch na ne odkazuje.

Odvolacie námietky navrhovateľa vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodné.

Námietku, že okresný súd nemohol v prejednávaní veci postupovať podľa § 101 ods. 2 O. s. p. a vec prejednať v jeho neprítomnosti, vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodnú. Zo spisového materiálu mal preukázané, že okresný súd nariadil na prejednanie veci pojednávania na deň 08.12.2014. Navrhovateľ síce elektronickým podaním zo dňa 05.12.2014 požiadal o odročenie konania, s ktorou žiadosťou sa však prvostupňový súd riadne a náležite vysporiadal v rámci rozhodnutia o zamietnutí návrhu na prerušenie konania. S poukazom na uznesenie Krajského súdu v Žiline č. k. 10NcC/296/2013-17 zo dňa 04.04.2013 (ktorým konajúca sudkyňa nebola vylúčená z prejednávania a rozhodovania predmetnej veci) potom neobstojí ani námietka navrhovateľa, že sudcu, ktorému bola predmetná vec pridelená na konanie a rozhodnutie, bolo potrebné z konania vylúčiť. Vzhľadom na uvedené rozhodnutie, ktorým sudkyňa Okresného súdu Čadca Mgr. Andrea Kubjatková nebola vylúčená z prejednávania a rozhodovania veci vedenej pod sp. zn. 5C/215/2012, odvolací súd konštatuje správnosť rozhodnutia okresného súdu o zamietnutí návrhu navrhovateľa na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti pre porušenie práva navrhovateľa na zákonného sudcu a na nestranný súd (podaný elektronicky dňa 05.12.2014 - č. I. 87 spisu).

Ako nedôvodnú vyhodnotil odvolací súd i námietku navrhovateľa, že nebol oboznámený s obsahom dôkazov a tvrdení, že nemal možnosť sa k nim vyjadriť. Ako už odvolací súd konštatoval vyššie, za situácie, keď boli v zmysle ust. § 101 ods. 2 O. s. p. splnené všetky podmienky na prejednanie veci bez prítomnosti navrhovateľa a jeho právneho zástupcu a pokiaľ okresný súd na nariadenom pojednávaní dôkaz vykonal, neodňal tým navrhovateľovi možnosť konať pred súdom, nakoľko sa tejto možnosti (v dôsledku toho, že sa na pojednávanie nedostavil) sám zbavil. Námietka navrhovateľa, že okresný súd pri svojom rozhodnutí vychádzal z tvrdení odporcu, ku ktorým nemal možnosť vyjadriť sa, je účelová. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zřejmé, že okresný súd svoje rozhodnutie založil na skutočnostiach zistených z exekučného spisu 4Er/222/2009 a na právnych záveroch o nenaplnení podmienok pre vznik nároku navrhovateľa na náhradu škody podľa zák. č. 514/2003 Z. z. Nesprávne úvahy okresného súdu o aplikácii ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom

od 01.06.2010 na prejednávany prípad, neovplyvnili vecnú správnosť napadnutého rozsudku, nakoľko ďalšie závery okresného súdu o nenaplnení ďalších (iných) predpokladov pre vznik nároku na náhradu škody (existencia škody, nemajetkovej ujmy) odvolací súd vyhodnotil ako správne, keď s týmito závermi sa v celom rozsahu stotožnil.

Odporcovi nebola priznaná náhrada trov odvolacieho konania, nakoľko si ich neuplatnil, resp. v tomto smere nepodal žiadny návrh (§ 224 ods. 1 v spojení s § 151 ods. 1 veta prvá O. s. p.).

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.